ZAŁĄCZNIK

Spotkanie w grupie

Posłużymy się dziś metodą Lectio divina.

W świecie rozkrzyczanej wolności, deklaracji niezależności i domagania się przywilejów gubimy wartość posłuszeństwa, zasad i zobowiązań.

Czytaj Łk 2,22-40

Animator czyta rozważanie:

Józef i Maryja postąpili według Prawa Pańskiego. Kilkakrotnie podkreśla to tekst Ewangelii. Posłuszeństwo ma wartość samą w sobie, wprowadza porządek w rzeczywistość tego świata. Sam Bóg uczy nas tej zasady, że posłuszeństwo jest cenniejsze od składania ofiar (por. 1 Sm 15,22). Jezus uwolnił nas spod władzy grzech właśnie przez taką postawę: stał się posłusznym aż po śmierć (Flp 2,8). Nie ma wątpliwości, że jako człowiek uczył się posłuszeństwa już w nazareńskim domu. Poprzez posłuszeństwo dzieci poznają co dobre, a co złe, co bezpieczne, a co groźne, co pożyteczne, a co szkodliwe. Nie ma innego sposobu zaszczepienia w nich tego mechanizmu pozwalającego przez całe życie iść za tym co mądre, dobre i piękne. Kształtowana jest wówczas owa wewnętrzna sprawność umożliwiająca podejmowanie właściwych decyzji w oparciu o słowo Boże, a nie własne zachcianki.

Posłuszeństwo Józefa i Maryi sięga poza granice rodziny. Zaowocowało wypełnieniem się obietnicy, którą Bóg dał Symeonowi. Obecność w świątyni i ofiarowanie Jezusa jest kolejnym światłem dla starca. W świątynnym spotkaniu Prawa i Natchnienia odkrywamy, że moja stabilność i przewidywalność może stać się cząstką Bożego planu, a dla kogoś „z zewnątrz", objawieniem i poruszeniem w kierunku odkrycia Bożego działania. Symeon dotarł w tym dniu do sedna swego istnienia. Zobaczył światło, które potwierdziło, że jego życie nie jest bezsensowne i nie jest zmarnowane. Publicznie potwierdza, ze warto ufać Bogu i czekać na Jego działanie. Wielbi Boga i doświadcza spełnienia.

Nasze proste codzienne czynności wynikające z posłuszeństwa Prawu Bożemu mają sens. Najpierw same w sobie, a w następnej kolejności mogą stać się osnową dla Bożych dzieł w świecie. Nie wszystko dziś wiemy, nie wszystko widzimy. Czasem ktoś „ z zewnątrz" wyrazi to i potwierdzi. Potrzebujemy coraz większej świadomości jak

wartościową postawą jest poszanowanie Bożego Prawa i jak bardzo postępowanie według jego zasad służy nam samym.

Po przeczytaniu chwilę rozważamy w ciszy.

Animator prowadzi modlitwę:

Szczęśliwi, których droga nieskalana,
którzy postępują według Prawa Pańskiego.
Szczęśliwi, którzy zachowują Jego upomnienia,
całym sercem Go szukają,
którzy nie czynią nieprawości,
lecz kroczą Jego drogami.
Ty na to dałeś swoje przykazania,
by pilnie ich przestrzegano.
Oby moje drogi były niezawodne
w przestrzeganiu Twych ustaw!
Wtedy nie doznam wstydu,
gdy zważać będę na wszystkie Twe przykazania.
Chcę Ci dziękować szczerym sercem,
gdy nauczę się wyroków Twej sprawiedliwości.
Przestrzegać będę Twych ustaw:
nie opuszczaj mnie nigdy! (Ps 119,1-8)

Pozostali włączając się, dopowiadając swoje wezwania.

Cała grupa robi postanowienie, każdy swoje. Przykładem może być:

Spojrzyj na nowo na Dziesięć przykazań i jeśli któreś z nich bardziej zapisane jest na papierze niż w Twoim sercu, to postanów, by dopilnować przestrzegania go w ciągu najbliższych tygodni z większą gorliwością. Postaraj się, by coraz mniej było w tym „przymusu” a coraz więcej Twojej woli.

TEKST POCHODZI Z MATERIAŁÓW KS.A.SEPIOŁO